

אגרת פולוס השנית אל הקורנתיים

א

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וְשִׁמּוֹתוֹם
אחינו אל-קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל-
2 הקדשים אשר באכזא: חסד לכם ושלוש מאת
3 האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ברוך
האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי
4 כל-נחמה: המנחם אתנו בכל-לחצנו למען נחם
הנלחצים כל-לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים מאת
5 האלהים: כי פרב ענוי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו
6 על-ידי המשיח: ואם-נלחצים אנחנו נלחץ בעבור
נחמתכם וישועתכם ואם-מנחמים אנחנו ננחם בעבור
נחמתכם כדי שתאריכו גם-אתם נפשכם בענותתכם
7 הענויים אשר מענים אנחנו: ונכון לפנינו בטוח עליכם
וידענו כי כאשר ענויינו ענוייכם כן נחמתנו נחמתכם:
8 כי לא-נבחר מכם אחי את-צרתנו אשר
מצאתנו באסיא למאד כמשא כבד כבדה ממנו עד
9 כי-נואשנו מחיינו: ואנחנו בלבבנו תרצנו לנו את-
המנות למען אשר-לא נבטח בנפשנו כי אם-באלהים
10 המחה את-המתים: אשר הצילנו מן-המיתה החמורה
הזאת ועודנו מציל ולו אנחנו מקיים שיוסוף להצילנו:
11 בעודכם גם-אתם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים

בַּעֲבוּרֵנוּ עַל-מִתְּנַת הַחֶסֶד שֶׁהֵיְתָה לָנוּ עַל-יְדֵי רַבִּים :
 12 כִּי זֹאת הִיא תְּהַלְתֵּנוּ אֲשֶׁר לִבֵּנוּ יָעִיד בָּנוּ כִּי בָתָם
 וַיֵּשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים הִתְהַלַּכְנוּ בְּעוֹלָם אַף כִּי-אֲתֶכֶם
 13 לֹא-בְהַכְמַת הַבָּשָׂר כִּי אִם-בְּחֶסֶד אֱלֹהִים : כִּי לֹא-
 נִכְתַּב לָכֶם כִּי אִם-מִה-שְׂאֵתֶם קִרְאִים וְגַם-מִבְּנֵים :
 14 וּבָטוּחַ אֲנִי בְכֶם שִׂידְעֵתֶם אֹתֵנוּ מֵעַט וְאַף-תִּדְעוּ עַד-
 תִּכְלִית כִּי אֲנִי־נִוּוּ תְּהַלְתֶּכֶם כַּאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם תְּהַלְתֵּנוּ
 15 בְּיוֹם אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ : וּבִבְטָחוֹן הָיָה הַפְּצָתִי לָבוֹא
 16 אֵלֵיכֶם רֵאשִׁינָה וּלְמַעַן תִּקְבְּלוּ טוֹבָה כַּפוּלָה : לְעֵבֶר
 בְּתוֹכְכֶם אֶל-מַקְדוֹנִיָּא וּלְשׁוֹב מִמַּקְדוֹנִיָּא אֵלֵיכֶם וְאַתֶּם
 17 תִּשְׁלַחוּנִי אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה : וְעַתָּה הִהְיִיתָה עֲצָתִי נִמְדָּרָה
 אִי יַעֲצָתִי לְפִי הַבָּשָׂר אֶת-אֲשֶׁר יַעֲצָתִי וְהָיָה אֲצִלִּי
 18 פֶּעַם הֵן הֵן וּפֶעַם לֹא לֹא : אֲבָן נֶאֱמַן הָאֱלֹהִים כִּי-
 19 דְּבָרֵנוּ אֵלֵיכֶם לֹא הָיָה הֵן וְלֹא : כִּי בֶן-הָאֱלֹהִים
 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנִּקְרָא בְּתוֹכְכֶם עַל-יְדֵינוּ עַל-יְדֵי
 וְעַל-יְדֵי סִלְגוֹס וּטִימוֹתִיִּים הוּא לֹא הָיָה הֵן וְלֹא כִּי-
 20 הָיָה בּוֹ הֵן בְּלִבָּד : כִּי כָל-הַבְּטָחוֹת הָאֱלֹהִים כָּלָן
 בּוֹ הָיוּ הֵן וּבוֹ הָיוּ אֱמֵן לְכַבוֹד הָאֱלֹהִים עַל-יְדֵינוּ :
 21 וְהָאֱלֹהִים הוּא הַמְּכַוֵּן אֹתֵנוּ אֲתֶכֶם בְּמְשִׁיחַ וְאֲשֶׁר
 22 מְשַׁחֵנוּ : הוּא גַם-חֶתְמָנוּ וְאַתִּי-רוּחוֹ נָתַן בְּלִבֵּנוּ לְעֵרְבוֹן :
 23 וְאֲנִי אֶת-אֱלֹהִים אִקְרָא לְהֵיחֵת עַד לְגַפְשִׁי כִּי
 24 מִחֲמִלְתִּי עֲלֵיכֶם לֹא-בָאתִי עַד-הֵנָּה לְקוֹרְנֶתוֹס : לֹא
 שְׂמִשְׁלִים אֲנִי־נִוּוּ בְּאִמוּנַתְכֶם כִּי אִם-עוֹרִים לְשִׂמְחַתְכֶם
 כִּי עֲמַדְתֶּם בְּאִמוּנָה :

2 וְאֲנִי נִמְרָתִי בְּלִבִּי לְבַלְתִּי שׁוֹב-עוֹד אֵלֵיכֶם ב
 2 בְּעֲצָבָתִי : כִּי אִם-אֲנִי אֲעִיבְכֶם מִי אִפּוֹא יִשְׂמַחֵנִי בְּלִתִּי
 3 אִם-הִנְעֵצַב עַל-יְדֵי : וְזֹאת כְּתִבְתִּי לָכֶם פְּדִיאָבָא וְהָיָה-
 לִי עֲצָב מֵאַתֶּם אֲשֶׁר הָיָה-לִּי לְשִׂמְחָה עֲלֵיכֶם וּבִטָּח אֲנִי

4 בכלכם ששמחתי הוא שמחת כלכם: כי מרב צרה
 ומצוקת לבי כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא
 להעציבכם רק למצן פדע האהבה היותר אשר
 5 אהבתי אתכם: ואם העציב איש לא אתי העציב אלא
 6 כלכם וישל אפריו על המדה אמר מקצתכם: ודיו
 7 לאתו האיש התוכחה ההיא מפי הרבים: ובכן להפך
 תסלחו ותנחמו כדו שלא יכלע האיש בעצבונו כי רב
 8 הוא: על-כן אבקשה מכם שתתיעצו להראותו אהבה:
 9 כי לואת כתבתי למצן אדע את-תמתכם אם-בכל
 10 תשמעון: ואיש אשר תסלחו לו אסלחו לו גם-אני כי
 גם אסדאנכי סלחתי לאיש סלחתי לו למענכם לפני
 11 המשיח: פן-ינה אתנו השמן כי לא-נעלמו מאתנו
 12 מומיהו: ואני בבא לטרואם לבשר בשורת
 13 המשיח אף כי-נפתח-לי פתח באדנינו: לא-היתה
 14 רחה לרוחי כי לא-מצאתי שם את-טיטוס אחי ונפטרתי
 15 מהם ויצאתי ללכת אל-מקדניא: אבל תודות
 16 לאלהים הנתן לנו תשובה במשיח בכל-עת ומפיץ על-
 17 ידיו את-רית דעתו בכל-מקום: פירית נוחח שלי-
 המשיח אנהו לאלהים בתוך הנישעים ובתוך האבדים:
 18 לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומרחה
 19 ראוי לכך: כי אין מדענו כמדת הרבים העשים דבר
 האלהים סחורה כי אם-מתוך ישר הלב ומאלהים לפני
 אלהים נדבר במשיח:

20 הנחל עוד לשבח עצמנו האם-צריכים אנחנו
 21 באחרים לאהרות אליכם אי מכם מזכירות אתנו לשבח:
 22 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל-
 23 אדם: כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על-ידי
 שרותנו פתובה לא כדיו כי אם-פרוח אלהים חיים

ולא על-לוחות אבן כי אם-על-לוחות בשר לוחות
 4 הלב: וזה בטחוננו על-ידי המשיח לפני האלהים:
 5 לא-שכשרים אנחנו מעצמנו קדין כי כשרוננו מאת
 6 האלהים: והוא הכשיר אתנו למשרתי ברית החדשה
 לא של-האותיות אלא של-הרוח כי-האות תמות והרוח
 7 יחיה: ואם-שרות המות החרות באותיות על-האבן
 נראה בכבוד עד-שלא יכרו בני ישראל להביט אל-
 8 פני משה מפני כבוד פניו הבטל: כבוד שרות הרוח
 9 כמה יגדל כבודו: כי אם-השרות אשר להוב כבוד
 10 הוא השרות אשר לנפות כמה יענה בכבוד: כי אף-
 מה-שנתן בכבוד פמדה ההוא כבודו כאין לעמת
 11 הכבוד הנעלה הזה: כי אם-הדבר הבטל יש-לו חלק
 בכבוד הדבר הקים על-אחת כמה וכמה:

12 על-כן בהיות לנו תקנה בתקנה הזאת פתרון פה רב
 13 לנו: ולא כמשה אשר נתן מסוה על-פניו פן-יביטו בני
 14 ישראל אל-סוף מה-שסופו להבטל: אבל נטמטמו
 דעותיהם כי עד-היום הזה בקראם הפרית הישנה נשאר
 המסוה ההוא ולא-גלה עליה כי לא יוסר כי אם-
 15 במשיח: עד-היום הזה הם קראים את-משה והמסוה
 16 מנח על-לבם: אך בעת שובם אל-הארון יוסר המסוה:
 17 הארון הוא הרוח ובאשר רוח הארון שם חרות:
 18 ואנחנו כלנו ראים במראה את-כבוד הארון ופנינו
 מגלים ונתהפך לעצם המות ההוא מכבוד לכבוד כמי
 שמתחלף מאת ארון הרוח:

4 על-כן בהיות לנו השרות הזה כאשר הננו לא ר
 2 נחת: כי מאסנו בסתרי בשת שלא להתנהג כמנהג
 ערמה ולא לעקם את-דבר האלהים אלא נגלינו נגד
 דעת כל-בני אדם לפני האלהים בהראות האמת:

3 וְאִם-נֶעְלְמָה בְּשׁוֹרְתָנוּ נֶעְלְמָה הוּא מִן-הָאֲבָדִים: אֲשֶׁר
 4 אֵל הָעוֹלָם הוּא עוֹר פָּדָם אֶת-מַחְשְׁבוֹת חֲסְרֵי הָאֱמוּנָה
 לְבַלְתִּי זָרַח לָהֶם נִגַּח בְּשׁוֹרֶת כְּבוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
 5 הוּא צֶלֶם הָאֱלֹהִים: כִּי לֹא אֲתָנוּ מִכְרִיזִים אֲנַחְנוּ כִּי
 אִם-אֶת-הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ לֵאמֹר הוּא הָאֲדוֹן וְאֲנַחְנוּ עֲבָדֵיכֶם
 6 לְמַעַן יִשׁוּעַ: כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיַּפֵּעַ אֹרַח מַחְשָׁךְ
 הוּא הוֹפִיעַ בְּלִבְנוּ לְהַפְיֵן אֹרַח דַּעַת כְּבוֹד הָאֱלֹהִים
 7 אֲשֶׁר בְּפָנֵי הַמְּשִׁיחַ: וְהָאוֹצֵר הוּא לָנוּ בְּכָלִי
 חָרַשׁ לְמַעַן אֲשֶׁר-תִּהְיֶה הַגְּבוּרָה הַיְּתֵדָה לֵאלֹהִים וְלֹא
 8 מֵאֲתָנוּ: נִלְחָצִים אֲנַחְנוּ בְּכָל וְלֹא נִדְבָאִים הָאֲנִים וְלֹא
 9 נִיאֲשִׁים: נִרְדָּפִים וְלֹא נִטוֹשִׁים מִשְׁלָכִים וְלֹא אֲבָדִים:
 10 וְנִשְׂאִים בְּכָל-עֵת מִיַּתַּת הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ בְּנוֹיָתָנוּ לְמַעַן
 11 יִגְלוּ גַם-חַיֵּי יִשׁוּעַ בְּנוֹיָתָנוּ: כִּי אֲנַחְנוּ הַחַיִּים מְסוּרִים תָּמִיד
 לְמִנּוּת בְּעִבּוֹר יִשׁוּעַ לְמַעַן יִגְלוּ גַם-חַיֵּי יִשׁוּעַ בְּבִשְׂרָנוּ בְּשֶׁר
 12 הַתְּמוּתָה: לָכֵן בָּנוּ יְאֻמֵּן הַמְּנוּת וּבְכֶם הַחַיִּים: וּבְהוֹת
 13 לָנוּ הַרוּחַ הַהוּא שֶׁל־הָאֱמוּנָה כַּדָּבָר הַפְּתוּב הָאֲמֵנָתִי כִּי
 14 אֲדַבֵּר גַּם-אֲנַחְנוּ נְאֻמִּין וְעַל-כֵּן נִדְבָר: בְּאֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי
 הַמַּעִיר אֶת-הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ יַעִיר גַּם-אֲתָנוּ * עִבְדֵי-יִשׁוּעַ וַיַּעֲמִידֵנוּ
 15 עִמָּכֶם: כִּי כָל-זֹאת לְמַעַנְכֶם לְמַעַן אֲשֶׁר-יִרְבֶּה הַחֶסֶד
 עַל-יְדֵי רַבִּים וְתִפְרֹץ הַתּוֹדָה לְכְבוֹד הָאֱלֹהִים:
 16 עַל-כֵּן לֹא נִחַת וְאֵף אִם-יִכְלֶה בָּנוּ הָאָדָם הַחִיצוֹן הַגֵּה
 17 הָאָדָם הַפְּנִימִי וְתַחֲדַשׁ יוֹם יוֹם: כִּי לְחַצְנוּ שֶׁהוּא קָל
 וְאֵינוּ אֵלָּא לְרַגַע יָבִיא לָנוּ כְּבוֹד עוֹלָמִים גְּדוֹל וְרַב עַד
 18 לְמָאֵד: בְּאֲשֶׁר לֹא נִצְפָּה אֶל-הַדְּבָרִים הַנִּרְאִים כִּי אִם-
 אֶל-אֲשֶׁר אֵינָם נִרְאִים כִּי הַנִּרְאִים לְשַׁעֲהַ הֵמָּה וְאֲשֶׁר
 אֵינָם נִרְאִים קְיָמִים לְעוֹלָם:

- 5 הן ידענו כי בקרם בית אהלנו אשר בארץ ישי ה
 לנו בנין מאת האלהים בית אשר אינו מעשה ידים
 2 והוא קים לעולם בשמים: כי גם-עתה נאנחים
 ונכספים אנהנו להתעטף בביתנו אשר מן השמים:
 3 4 ובלבד שאחרי לבשנהו לא נמצא ערמים: כי
 באהלנו זה נאנח תחת המשא מתאנים להתעטף ולא
 5 לפשט למען יבלע המות על-ידי החיים: ואלהים תקן
 6 אתנו לקד אשר גם-נתן לנו את-רוחו לערבון: לכן
 בטוחים אנהנו בכל-עת וידעים כי כל-עוד שמושבנו
 7 בנוף רחוקים אנהנו מן-הארץ: כי באמונה נתחלף
 8 ולא בראות עינים: אבל בטוחים אנהנו והשוב בעינינו
 9 להתרחק מן-הנוף ולהיות קרובים אל-הארץ: ולכן
 אם-קרובים אנהנו אם-רחוקים נשתדל למצא הן
 10 בעיניו: כי כלנו עתידים להראות לפני כסא-דין
 המשיח למען ישא איש כפעלו בהי נופו אם-טוב ואם-
 11 רע: ועתה יען אשר יראת אדני לנגד עינינו
 נדבר על-לב בני אדם ולאלהים אנהנו גלויים ואקנה
 12 ביי-גלויים אנהנו גם במדעכם: כי אין אנהנו משתבחים
 שנית לפניכם כי אם ממציאים לכם מקום להתפאר
 13 בנו פנגד המתפארים בפניהם ולא בלבם: כי
 אם-השתגענו השתגענו לאלהים ואם-השכלנו השכלנו
 14 לכם: כי-אחוני אהבת המשיח אנהנו הדנים שאם-
 15 מת אחד בעד כלם כלם מתו: ובעד כלם מת
 למען לא-יהיו החיים עוד לנפשם כי אם-לאשר מת
 16 וקם בעדם: לכן מעתה אנהנו לא-נדע איש מן-הבשר
 וגם אם-ידענו את-המשיח מן-הבשר מעתה לא-נדעו
 17 עוד: לכן מי שהוא במשיח בריה תדשה הוא
 18 הראשנות עברו הנה (הכל) נעשו חדשות: והכל מאת

האלהים המרצה אתנו לעצמו על-ידי ישוע המשיח
 ויתן לנו שרות הרצוי: יען אשר אלהים היה במשיח
 19 מרצה את-העולם לעצמו ולא-חשב להם את-פשעיהם
 נשם בנו את-דבר הרצוי: ובכן מליצי המשיח אנחנו
 20 והאלהים מזהיר אתכם על-ידנו נבקש מכם בעד
 המשיח התכפרות לאלהים: כי את-אשר לא-ידע
 21 הטאה אתו עשה לחטאה בעדנו למען נהנהיבו אנחנו
 לצדקת אלהים:

6 ואנחנו כעוֹרִים לוֹ נוֹהֵרָה אֶתְכֶם שְׁלֵא תִקְבְּלוּ
 חֶסֶד אֱלֹהִים וְהָיָה לְרִיק: כִּי הוּא אֹמֵר בְּעֵת רְצוֹן
 2 עֲנִיתִךָ וּבָיִוִם יִשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ הִנֵּה עָתָה עֵת רְצוֹן הִנֵּה
 עָתָה יוֹם יִשׁוּעָה: וְאִין אֲנַחְנוּ נִתְּנִים מִכְּשׁוֹל בְּמֵאוֹמָה
 3 פֶּן-יִהְיֶה שְׁרוּתֵנוּ לְנֶאֱצָה: כִּי אִם-יִרְאֶה בְּכָל-דְּבָר
 4 כַּמְשַׁרְתֵי אֱלֹהִים בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה בְּלַחֵץ וּבְצָרוֹת
 5 וּבְמִצּוֹקוֹת: בְּמַפּוֹת וּבְמוֹסְרוֹת וּבְמֵהוּמוֹת בְּתִלְאוֹת
 6 בְּשִׁקִּידוֹת וּבְצוּמוֹת: בְּטָהֳרָה וּבְדַעַת וּבְאֵרֶךְ רוּחַ וּבְחֶסֶד
 7 וּבְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבְאַהֲבָה לֹא צְבוּעָה: בְּדִבְרֵי הָאֱמֶת
 8 וּבְנִבְוֵרַת אֱלֹהִים בְּכָלִי נִשְׁקֵי הַצְּדָקָה מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל:
 9 בְּכָבוֹד וּבְקִלּוֹן בְּשִׁסְדָּרַע וּבְשִׁסְטוֹב כְּמַתְעִים וְנֶאֱמָנִים:
 10 כְּאִיִּם יְרוּעִים וְנִסְיְחוּעִים כְּמַתִּים וְהִנְנוּ חַיִּים כְּמִסְפָּרִים
 11 וְלֹא מוֹמְתִים: פְּנֵעֲצָבִים וּבְכָל-עֵת שְׂמַחִים פְּרָשִׁים
 12 וּמַעֲשֵׂי רַבִּים כְּמִי שְׁאִין-קָהִם-מֵאוֹמָה וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל:
 13 פִּינֵי פִתּוּחַ לָכֶם אֲנָשֵׁי קוֹרִנְתוֹס וְרַחֲב לִבֵּנוּ:
 14 לֹא-צָר לָכֶם הַמָּקוֹם בְּנוֹ אֶךְ-צָר הַמָּקוֹם בְּמַעֲיֹכֶם:
 15 וְהָיָה זֶה גַּמּוּלִי בְּדִבְרֵי אֶל-בָּנִים אֲנֹכִי מְדַבֵּר אִם-תִּרְחִיבוּ
 לְבַבְכֶם גַּם-אַתֶּם: אֵל-תִּהְיוּ מְשֻׁבִּים בְּעַל עַסִּיחֶסְרֵי
 אֲמוּנָה כִּי אֵיזָה חֲבָרָה לְצְדָקָה עַם-הָעוֹלָה וּמֵה-לְאוֹר
 אֶת-הַחֹשֶׁךְ: אֵיזָה הַסְּכָמָה לְמִשִּׁיחַ עַם-בְּלִיעַל אוֹ מֵה

16 חֶקֶק הַמַּאֲמִין עִם־שָׁאֲנֵנוּ מֵאֲמִין: וְאִי־זֶה קָשׁוּר יֵשׁ
 לְהִיכַל אֱלֹהִים עִם־הָאֱלִילִים כִּי־אַתֶּם הִיכַל אֱלֹהִים הַיּוֹם
 כְּמוֹ שֶׁאָמַר הָאֱלֹהִים וְשִׁכְנֹתִי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי
 17 לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵם יְהוּ־לִי לְעַם: עַל־כֵּן צְאוּ מִתּוֹכֶם
 וְהִבְרֹוּ נְאֻם־יְדֹוָה וְשָׂמָא אֶל־הַנְּעֻי וְאֲנִי אֶקְבֹּץ אֶתְכֶם:
 18 וְהָיִיתִי לָכֶם לְאֵב וְאַתֶּם תְּהוּ־לִי לְבָנִים וּלְבָנוֹת נְאֻם־
 יְהוָה צְבָאוֹת:

7 לְכֵן חֲבִיבֵי בְהוֹת לָנוּ הַהִבְטָחוֹת הָאֵלֶּה נִטְהַרְרָה ז
 אֶת־עַצְמֵנוּ מִכָּל־חִלְאֵת בְּשׂוֹר וְרוּחַ לְהַשְׁלִים קְדָשְׁתָּנוּ
 2 בְּיִרְאֵת אֱלֹהִים: תְּנַדְּלֵנוּ מְקוֹם בְּלִבְכֶם לֹא
 3 חָמְסָנוּ אִישׁ לֹא חִבְלָנוּ אִישׁ לֹא עָשָׂקָנוּ אִישׁ: אִינְנִי
 מְדַבֵּר לְחַיִּב כִּי כָבֹד אָמַרְתִּי שֶׁאַתֶּם בְּלִבְנוּ לְמוֹת יְהוָה
 4 וּלְחַיּוֹת יְהוָה: רַב בְּטָחוֹנִי עֲלֵיכֶם רַבָּה תְּהַלַּתִּי בְּכֶם
 5 מְלֵאֲתִי נְחָמָה שְׁבַעְתִּי שְׂמָחוֹת בְּכָל־צָרְתָּנוּ: כִּי גַם־
 6 בְּבֹאֵנוּ אֶל־מְקוֹדֵשׁ אֵל־הַיְהוָה מְרַגְעָה לְבָשָׂרְנוּ רַק־
 7 נִלְחָצָנוּ בְּכָל מַחוּץ מִלְחָמוֹת וּמִחֲדָרִים אִימָה: אֲבָל
 הָאֱלֹהִים הַמְּנַחֵם אֶת־הַשְּׂפָלִים נָחַם אֶתְנוּ בְּכּוֹא טִיטִיִּם:
 7 וְלֹא בְּכָאוּ בְּלִבְד אֵלָּא בְּנְחָמָה אֲשֶׁר נָחַם בְּכֶם כִּי הִגִּיד
 לָנוּ אֶת־הַשׁוֹקֵתְכֶם וְאֶת־אֲבִלְכֶם וְאֶת־קִנְאֵתְכֶם לִי וּבְכֵן
 8 הוֹסַפְתִּי לְשִׂמוּחַ: כִּי גַם־אִם־הִעֲצַבְתִּי אֶתְכֶם בְּאַגְרֵתִי
 אִינְנִי מִתְחַרֵּט גַּם כִּי־הָיִיתִי מִתְחַרֵּט בְּרֵאוֹתִי כִּי־הָאֲגֵרֵת
 9 הַהִיא הִעֲצִיבָה אֶתְכֶם וְאֶף אִם־לִשְׁעָה: עַתָּה אֲנִי שָׂמָה
 לֹא עַל־אֲשֶׁר נִעֲצַבְתֶּם כִּי אִם־עַל־אֲשֶׁר נִעֲצַבְתֶּם
 לְתִשׁוּבָה כִּי נִעֲצַבְתֶּם פְּרִצוֹן אֱלֹהִים כְּדִי שְׁלֹא־תִנְקֹוּ
 10 בְּמֵאוּמָה עַל־יְדֵינוּ: כִּי הִעֲצַבְתִּי שֶׁהִיא פְּרִצוֹן אֱלֹהִים
 גְּרָמַת תִּשׁוּבָה לִישׁוּעָה אֲשֶׁר אִישׁ לֹא יִתְחַרֵּט עָלֶיהָ
 11 וְעֲצַבְתִּי הָעוֹלָם מִבִּיאָה לְיַד־יְמִיתָהּ: כִּי רֵאוּנָא אֶת־
 אֲשֶׁר־נִעֲצַבְתֶּם פְּרִצוֹן אֱלֹהִים כִּמָּה הִבִּיא אֶתְכֶם לְיַד־

זריזות ולידי התנצלות ולידי רגז ולידי יראת ויראה ולידי
 תשובה ולידי קנאה ולידי נקמה ובכל הוֹכְחָתָם כִּי-
 נְקִיִּים אַתֶּם בְּדָבָר הַזֶּה: לָכֵן גַּם אִם-כָּתַבְתִּי לָכֶם לֹא
 12 כָּתַבְתִּי בְּעֵבֹר הָעֵלֶב וְלֹא בְּעֵבֹר הַנְּעֻלָּב רַק לְמַעַן
 תִּגְלֶה בְּתוֹכְכֶם זְרִיזוֹת שְׁלָכֶם מִצְדָּנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:
 13 וּבְעֵבֹר-זֹאת נִחַמְנוּ בְּנַחֲמַתְכֶם וְעוֹד שִׂמְחָה יִתְּנֶה הַיְיָ
 לָנוּ בְּשִׂמְחַת מִיטוֹם כִּי-הוֹנַח דַּעְתּוֹ עַל-יְדֵי כָלְכֶם: כִּי
 14 בְּמַה-שֶׁהִתְהַלַּלְתִּי לְפָנֶיךָ בָּכֶם לֹא נִכְלַמְתִּי כִּי פֶּאֶר
 דְּבָרֵנוּ אֵלֵיכֶם הַכֹּל בְּאֵמֶת כֵּן גַּם-הִתְהַלַּחְנוּ לְפָנֵי מִיטוֹם
 הַיְיָ אֵמֶת: וּמַעֲוִי יְהִי לָכֶם יוֹתֵר בְּזָכְרוֹ אֶת-מִשְׁמַעַת
 15 כָּלְכֶם וְאֵת אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם אֹתוֹ בְּיִרְאָה וּבַחֲרָדָה: לָכֵן
 16 אֲנִי שָׂמַח כִּי בְּכָל-דְּבָר יֵאֱמָן לְבִי בָכֶם:

ח וְהִנֵּנוּ מוֹדִיעִים אֶתְכֶם אֲחֵי אֶת-חֶסֶד אֱלֹהִים 8
 הַנַּעֲשֶׂה בְּקִהְלוֹת מְקַוֵּנָא: כִּי בָרַב-נְסִיוֹן צָרְתֶם 2
 רַבְתָּה שְׂמַחְתֶּם וְשִׂפְלוֹת רִישָׁם הָעֲדִיפָה לְהִרְאוֹת עֲשׂוֹר
 תִּמְתָּם: כִּי מַעִיד אָנֹכִי אֲשֶׁר כָּכֶם וְיוֹתֵר מִכֶּם 3
 הִתְנַדְּבוּ: וּבִבְקָשׁוֹ מִמֶּנִּי בָרַב-תַּחֲנוּנִים לְהַשְׁתַּחֲוֶה 4
 בְּגַמְלוֹת חֶסֶד שְׁלָחֶם לְעֹזֶרֶת הַקְּדוּשִׁים: וְלֹא פֶּאֶר 5
 הוֹחַלְנוּ נָתַנוּ כִּי אֶת-נַפְשָׁם נָתַנוּ לְאֲדוֹן בְּתַחֲלָה וְגַם-לָנוּ
 בְּרַצוֹן הָאֱלֹהִים: עַל-כֵּן זָרַנוּ אֶת-מִיטוֹם שְׁנַם-יִגְמֹר 6
 בָּכֶם פֶּאֶר הַחַל אֶת-גַּמְלוֹת הַחֶסֶד הַזֹּאת: וְעַתָּה 7
 פֶּאֶר הוֹתַרְתֶּם בְּכָל פְּאֻמוֹנָה וּבְדַבּוֹר וּבְדַעַת וּבְכָל-
 זְרִיזוֹת וּבְאַהֲבַתְכֶם אֶתְנוּ כֵּן גַּם-תוֹתִירוּ בְּחֶסֶד הַזֶּה:
 וְאֵינִי אֹמֵר כֵּן כְּמַצּוֹה כִּי אִם-לְבַחַן עַל-יְדֵי זְרִיזוֹת 8
 אַחֲרַיִם אֶת-אַהֲבַתְכֶם אִם אֵמֶת הוּא: כִּי-יָדְעִים אַתֶּם 9
 אֶת-חֶסֶד אֲדִינֵנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ שְׂבִהוֹתוֹ עֲשִׂיר נַעֲשֶׂה
 רֵשׁ בְּעֵבֹרְכֶם לְמַעַן תַּעֲשִׂירוּ עַל-יְדֵי רִישׁוֹ: וּמַחֲוֶה 10
 אֲנִי אֶת-דַּעְתִּי כִּי טוֹב לָכֶם אַחֲרַיִם אֲשֶׁר הִקְדַּמְתֶּם

בשנה שעברה לא לעשות בלבד כי גם לעשות בחפץ
לבבכם: עתה השלימו את-המעשה למען כאשר
התנדבתם לעשות כן גם-תגמרו כאשר תמצא ידכם:
כי בהיות לאיש רוח נדיבה רצויה היא לפי מה-שיש-
לו ולא-לפי מה-שאין לו: כי לא שתהיה לאחרים
רוחה ולכם ציקה אלא ימלא יתרכם בעת הזאת
בשנה את-מחסורם: למען יהיה גם-יתרם למלא
מחסורכם פרי להשות: פכתוב לא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר: ותודות לאלהים הנותן
גם-בלב שיטום לשקד עליכם בשקודה הזאת: כי
שמע לבקשתנו ובשקודתו הותרה הלך אליכם לרצונו:
ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא לו שם טוב בבשורה
בכל-הקהלות: ולא עוד אלא שהקהלות גם-בחרו
בו לקבת אתנו להביא החסד הזה הגבוי על-ידינו
לכבוד האדון ולאמן לבבנו: ונשמר בזאת שלא
יוציא איש עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת
הגבויה על-ידינו: כי-משניחים אנחנו על-הפונ
לא לפני האדון בלבד אלא גם-לפני האדם: ושלחנו
עמם את-אחינו אשר בהנו את-שקודתו פעמים
רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר ברב
בטחונו עליכם: ומיטום הלא הוא חברי ועזרי בכם
ואחינו הלא הם שלוחי הקהלות ותפארת המשיח:
על-כן הראו והוכיחו להם בפני הקהלות את-אהבתכם
ואת-ההלתנו בכם:

9 אמנם אין-צורך לי שאכתב אליכם על-דבר ט
השרות לעזרת הקדשים: כי ידעתי את-נדיבתכם אשר
עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר
אביא מזמנת משנה שעברה וקנאתכם העזרה את-רוח

3 הרבים: אבל שלחתי את האחים שלא תהיה תהלתני
 בכם לריק בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר
 4 אמרתי: שלא יבאו אתי אנשים ממקדוניה ולא ימצאו
 אתכם מזמנים ונביש אתנו ולא אמר אתם מהבטחון
 5 הזה אשר התהללנו בו: על-כן ראיתי לבקש מך
 האחים כי יקדמו לבא אליכם ויבינו את-ברכתכם
 המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת פעין ברכה ולא
 6 פעין מתנת בילי: כי הנה הזרע בצמצום יקצר בצמצום
 7 וזרע בברכות יקצר בברכות: וכל-איש באשר ידבנו
 לבי לא-בעין רעה ולא לאנסו כי נתן בלב שמח
 8 יאהב אתי אלהים: ואלהים יכל להשפיע עליכם חסד
 שיהיה לכם בכל-עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל-
 9 מעשה טוב: כפתיב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת
 10 לעד: ונתן זרע לזרע ולחם לאכל ונתן וירבה אתי
 11 ורצכם ויפריא תנובות צדקתכם: למען תעשירו בכל
 לכל-התמימות אשר פריה תודה לאלהים על-ידינו:
 12 כי-שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את-מחסרי
 הקדושים כי נס-יהו רבים לאלהים בפעל שרותכם
 13 הנאמן הזה: ויכבדו את-האלהים על-משמעת הודאתכם
 לבשורת המשיח ועל-תמת חברתכם עמם ועם הכל:
 14 והם יתחננו בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים
 15 אשר גבר עליכם: ותודה לאלהים על-מתנתו אשר
 עצמה מספר:

10 ואני פילוס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח
 וחמלתו אשר בפניכם שפל-יהו אני בתוככם וברחקי
 2 מתאמן עליכם: ואתחננה שלא אצטרף להתאמן
 בהיותי בתוככם בבטחון אשר יש-לי להתגבר-בו על-
 3 האנשים החושבים אתני כמתהלכים לפי הבשר: הן

4 הַתְּהַלְּכֵנוּ בַבֶּשֶׂר וְלֹא נִלְחַמְנוּ בַבֶּשֶׂר : כִּי-כָלִי
 מִלְחַמְתָּנוּ לֹא שֶׁל־הַבֶּשֶׂר הֵם כִּי אִסְיָחוּקִים בָּאלֹהִים
 5 לְהָרִם מִכַּצְּרִים : בְּאֲשֶׁר הָרָסִים אֲנַחְנוּ תְּהַפְּלוֹת וְכָל־
 מָרוֹם מִתְּנַשָּׂא נֶגֶד דַּעַת הָאֱלֹהִים וְשׁוֹבִים כָּל־מוֹמָה
 6 לְמִשְׁמַעַת הַמְּשִׁיחַ : וְנִכְוֹנִים לְנִקְּם נִקְּמָה מֵאֵת כָּל־
 7 מְרִי רַק אִם־תִּשְׁלַם מִשְׁמַעְתְּכֶם : הַתְּשַׁפְּטוּ
 לְמִרְאֵה פָּנִים אִישׁ כִּי יִתְּבַרֵךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר לְמִשִּׁיחַ
 אֲנִי יָחֹזֵר וַיִּדְּיִן בְּלִבְבוֹ שֶׁכֶּשֶׁם שֶׁהוּא לְמִשִּׁיחַ כֵּן גַּם־
 8 אֲנַחְנוּ לְמִשִּׁיחַ : וְגַם כִּי־אַרְבֶּה מְעַט לְהַתְּהַלֵּל בְּשִׁלְטֹן
 אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ הָאֱדוֹן לְבְנוֹתְכֶם וְלֹא לְשַׁחְתְּכֶם לֹא
 9 אִבּוֹשׁ : לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא אֲרָאָה כִּמְאִים אֶתְכֶם פְּאַנְרוֹת :
 10 כְּאֲמָרֶם הֵן הָאֲנְרוֹת הַמְּוֹדוֹת וְקִשּׁוֹת אֲבָל הוּא בַעֲצָמוֹ
 11 כִּשְׁהוּא כְּנִגְדֵנוּ הָלוֹשׁ וְנִיבּוֹ נִבְּוָה : יַדַּע־נָא הָאֵמֶר
 כְּזֹאת שְׁכֵמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ בְּדַבּוּר עַל־יְדֵי אֲנְרוֹת בְּהוֹיֹתָנוּ
 12 רְחוּקִים כֵּן גַּם־בְּפַעַל אֲנַחְנוּ בְּהוֹיֹתָנוּ קְרוֹבִים : כִּי
 אֵל־נָעַז פָּנֵינוּ לְכַלֵּל אֶתְנוּ עִם־הָאֲנָשִׁים הַמְּשַׁבְּחִים
 נַפְשָׁם אִו לַעֲרֹךְ אֶתְנוּ לָהֶם אֲכֵן נִבְּעָרוּ מִדַּעַת
 הַמְּדַרְדִּים אֶת־נַפְשָׁם בְּנַפְשָׁם וְעַרְבִים אֶת־נַפְשָׁם לְנַפְשָׁם :
 13 וְאֲנַחְנוּ לֹא נִתְּגַדֵּל לְבָלִי־מִדָּה כִּי אִם־כְּפִי מִדַּת
 הַנְּבוּל אֲשֶׁר חָלַק לָנוּ הָאֱלֹהִים לְחֶק לְהַגִּיעַ גַּם־עֲדֵיכֶם :
 14 כִּי אֵינְנו כְּמַסִּינֵי נְבוּל כְּאֵלוֹ לֹא בָּאנוּ אֵלֵיכֶם הֲלֹא
 15 כְּבָר קִדְּמָנוּ גַם־אֶתְכֶם בְּבִשׁוּרַת הַמְּשִׁיחַ : לֹא נִתְּגַדֵּל
 לְבָלִי־מִדָּה בִּינִיעַת אַחֲרִים אֲבָל יִשְׁלַנוּ תְּקוּנָה שְׁבַרְבוֹת
 אֲמוּנַתְכֶם אֲנַחְנוּ נִכְפַּד בְּכֶם כְּפִי נְבוּלֵנוּ עַד־לְמַעְלָה :
 16 כִּדְרֵי־לְבָשֶׁר הַבִּשְׁוֹרָה גַּם־לְהִלָּאָה מִכֶּם וְלֹא לְהַתְּהַלֵּל
 17 בְּמַה־שְּׂמוּכָן כְּבָר בְּנְבוּל אַחֲרִים : וְהַמְּתַהַלֵּל יִתְּהַלֵּל
 18 בִּיהָוָה : כִּי לֹא הַמְּשַׁבַּח נַפְשׁוֹ נֶאֱמָן הוּא כִּי אִם־אֲשֶׁר
 יִשְׁבַּחְנוּ יְהוָה :

יא אַחַל תִּשְׂאוּ מֵעַט אֵילָתַי וְאַף־אֲמַנֶם תִּשְׂאוּנִי: כִּי
 1 מְקַנָּא אֲנִי לָכֶם קִנְיַת אֱלֹהִים כִּי קִדְשִׁיתִי אֶתְכֶם לְאִישׁ
 2 אַחֵר לְהַעֲמִיד בְּתִילָה טְהוֹרָה לִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ: אָבֵל יֵרָא
 3 אֲנִכִי פֶן תִּשְׁטַיְנָה מִחֲשׁוֹבוֹתֵיכֶם מִדְּהַתְּמִימוֹת אֲשֶׁר עִם־
 4 הַמְּשִׁיחַ כְּאֲשֶׁר הִשָּׂא הַנְּחָשׁ בְּעַרְמָתוֹ אֶת־הַחֹה: כִּי אִם־
 5 יָבֵא הַבָּא וַיִּכְרִיז לָכֶם יִשׁוּעַ אַחֵר אֲשֶׁר לֹא הִכְרַזְנוּ אוֹ
 6 אִם־תִּקְחוּ רוּחַ אַחֵר אֲשֶׁר לֹא־לְקַחְתֶּם אִרְבָּשִׁיָּדָה אַחֶרֶת
 7 אֲשֶׁר לֹא־קִבַּלְתֶּם כִּי אוֹ הַיּוֹטֵב תִּשְׂאָהוּ: אוֹלָם אֲחַשְׁבֶּה
 8 אֲשֶׁר־אֲנִי נֹסֵל עַרְמָאד מִהַשְּׁלִיחִים הַגְּדוֹלִים כָּל־כָּדָ:
 9 וְאַף אִם־יַעַר אֲנִכִי מִדְּבוֹר אֲנִי בְּעַר מִדַּעַת אֵלָּא בְּכָל־
 10 לֵבָל נִגְלִינוּ בְּפָנֵיכֶם: אוֹ הִקְטַאתִי בְּהַשְׁפִּילִי אֶת־עַצְמִי
 11 לְמַעַן הַגְּבִיְהֶכֶם כִּי־בִשְׂרָתִי אֶתְכֶם אֶת־בְּשׁוֹרַת הָאֱלֹהִים
 12 כְּלֹא־מַחִיר: קְהֵלוֹת אַחֵרוֹת שְׁלוֹתִי בְּקִחְתִּי מִהֵן שָׁבַר
 13 לְמַעַן אֲשֶׁר־תְּכֶם וְהָיִיתִי עִמָּכֶם וְאַחֲסֶר וְלֹא הִלְאִיתִי אָדָם:
 14 כִּי הָאֱחִים הַבָּאִים מִמַּקְדוֹנִיָּא נָתַנוּ לִי דִי מַחְסוֹרִי וּבְכָל־
 15 דְּבַר נִשְׁמַרְתִּי מִהָיִיתָ קָבֶם לְמִשְׂא וְעוֹד אֲשַׁמֵּר: אָמֵתוֹ
 16 שֶׁל־הַמְּשִׁיחַ כִּי שְׁלֹא־תִבְלָא מִמֶּנִּי תְהַלְתִּי זֹאת בְּגִלְיָלוֹת
 17 אֲבָיָא: עַל־מַהֲרָה הַעַל אֲשֶׁר אֲנִי אֲהַב אֶתְכֶם הָאֱלֹהִים
 18 יוֹדַע: אָבֵל אֵת אֲשֶׁר אֲנִי עֹשִׂיתִי אוֹסִיף לַעֲשׂוֹת לְכַלְתִּי
 19 הַיּוֹחֲדִמְקוֹם לְמַבְקָשִׁים שִׁימְצְאוּ יוֹמִים לָנוּ בְּמַה־
 20 שִׁיתְהַלְלוּ בוֹ: כִּי אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה שְׁלִיחִי שֶׁקֶר הֵם פָּעֲלִי
 21 רְמִיָה עֹשִׂים עֲצָמָם כְּמִלְאָכִי הַמְּשִׁיחַ: וְאֵין לְתַמוּנָה הִלָּא
 22 הַשָּׁמַן נִסְיָהוּא עֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּמִלְאָךְ הָאוֹר: לָכֵן לֹא דָבַר
 23 גְּדוֹל הוּא אִם גַּם־מִשְׁרָתִיו עֹשִׂים עֲצָמָם כְּמִשְׁרָתִי הַצָּדֵק
 24 אֲשֶׁר אַחֲרֵיתֶם תְּהִיָה לִפִּי מַעֲלִלֵיהֶם: וְאֲשׁוּב וְאֹמַר
 25 אֶל־יָא יְחַשְׁבֵּנִי אִישׁ לְסָבֵל וְאַף־עַל־פִּי כֵּן פִּסְכָּל קִבְּלוּנִי
 26 לְמַעַן אֶתְהַלֵּל מֵעַט נִסְיָאנִי: אֵת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר לֹא־כְהַרְדָּךְ
 27 הָאֲרוֹן אֲנִכִי מִדְּבַר אֵלָּא כִּמּוֹ בְּהַכְּלוֹת כֵּן אָעִז וְאֶתְהַלֵּל:

18 רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלל גם־אני: כי
 19 נשאים אתם לרצונכם אתהפכלים בהיותכם חכמים:
 20 הלא תשא פי ישעבד אתכם איש כייבלע כייבלבד
 21 אתכם כייחנשא כייבכה אתכם על־פניכם: לחרפתנו
 22 אני מדבר הלשים היינו אבל בכל־אשר ירחב איש
 23 להתהלל ארדב גם־אני בסכלותי: עברים הם וגם־אני
 24 ישראלים הם וגם־אני ורע אברדם הם וגם־אני: משרתי
 25 המשים הם ואני כמתהולל אמר אני יותר מהם יותר
 26 בניעות יותר למאד במכות יותר במיסרות ורוב פעמים
 27 במצוקות מות: חמש פעמים לקיתי עלידי יהודים
 28 ארבעים חסר אחת: שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם
 29 אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה ספינתי ואהי
 30 במצולות ים לילה ויום: במסעות רבות בסכנות שלי־
 31 נהרית בסכנות שלי־ליסמים בסכנות מפגייעמי בסכנות
 32 מן־הגיים בסכנות בער בסכנות במדבר בסכנות בים
 33 בסכנות בקרב אחי שקר: פעמל ובתלאה בשקידות
 34 הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקרה ובצירום:
 35 מלבד יותר הדברים הבאים עלי יום ודעהת שלי
 36 הקהלות: מי יהלש ואני לא אהלש מי יעשול ולא
 37 יבער לבי: אמיש להתהלל אתהלל בחלשתי: האלהים
 38 אבי ישוע המשים ארניי המברך לעילמי עולמים הוא
 39 ידע כי לא אשקר: בדמשק שמר הנצב של־ארטם
 40 המלך אתיעיר הדמשקיים ויבקש לתפשני: ובעד החלון
 41 הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מדיו:

12 אמנם נצרכתי להתהלל ואף כי לא יעיל אבוא יב
 2 למראות הארון וחזיונותיו: ידעתי איש במשים אשר לקח
 3 ער־לדקנע השלישי זה ארבע־עשרה שנה אדם־בן־לא
 4 ידעתי אדם־חזק לניח לא ידעתי האלהים ידע: והאיש

1 יהוא אם-בטוף אר-חויץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע:
 2 העלה אל-הפרדים וישמע דברים נסתרים אשר נמנע
 3 מאיש למקלם: באיש כמודו אתהלל אבל בעצמי לא
 4 אתהלל וזלתי בהלשותי: ואלו-חפצתי להתהלל לא-
 5 אחיה סכל לפי שאמת אדבר אלא אתאפק שלא-
 6 יחשבני איש יותר ממה-שיראה בי או שישמע ממני: 7
 7 ולמען אשר לא אתרומם ברב-גדל ההוינות סלון נתדלי
 8 בבשרי מלאכו של-השטן להפתני באגרוף למען לא
 9 אתרומם: על-זאת התחננתי שלש פעמים אל-האדון
 10 להסירו ממני: ויאמר אלי בייך חסדי כי בהלשה תשלים
 11 גבורתי על-כן שמח לבי להתהלל בהלשותי למען
 12 תשרה עלי גבורת המשיח: לכן רצתה נפשי בהלשות
 13 ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות למען המשיח
 14 כי-כאשר חלשתי או גבור אני: סכל הייתי בהתהללי
 15 אתם הברחתם אתי תחת אשר-היה עליכם להזכירני
 16 לשבח כי לא-נפל אנכי מן-השליחים הגדולים עד-מאד
 17 אף כי-כאין אנכי: הראתות השליח נעשו בקרבכם
 18 בכל-סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות: כי-במה
 19 נגרעתם מן-הקהלות האחרות אם-לא באשר לא
 20 הלאיתי אתכם סלחונא לי את-העולה הזאת: הנני
 21 מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם
 22 כי לא אבקש את אשר לכם כי אם-אתכם כי הפנים
 23 אינם חיבים לאצר אוצרות לאבותם כי אסד-אבות
 24 לבניהם: ואני בכל-הפץ לבבי אפור וגם אפור בעד
 25 נפשותיכם אף אם-תמעיטו לאהבה אתי תחת אהבתי
 26 לכם היתרה כל-כף: אבל אם-תדבר פן ואני
 27 לא הכבדתי עליכם אולי באיש ערום במרמה לכדתי
 28 אתכם: האף הוניתי אתכם פני-אחד משלוחי אליכם:

18 בַּקְשָׁתִי מִן־טִיטוּס וְשִׁלַּחְתִּי אֹתוֹ אֲתִידְאָה הַהוּנָה אֲתֶכֶם
 טִיטוּס הֲלֹא בְרוּחַ אַחֵד הִתְהַלַּכְנוּ הֲלֹא בְּמַעֲגַל אַחֵד:
 19 הַעוֹד תֹּאמְרוּ שְׂמַתְנַצְלִים אֲנַחְנוּ לִפְנֵיכֶם לֹא
 כִּי־לִפְנֵי הָאֱלֹהִים נְדַבֵּר בְּמִשִּׁיחַ וְלִמְעַן תִּבְּנוּ חֲבִיבֵי:
 20 כִּי יֵרָא אֲנֹכִי פְּדָאבָא וְלֹא־אֲמַצָּא אֲחֶכֶם בְּלִבִּי וְלֹא־
 אֲמַצָּא לָכֶם כָּל־בְּבֹכֶם פֶּן אֲמַצָּא בְּכֶם מִצָּה וְקִנְיָה וְרִגּוּ
 21 וּמְרִיבוֹת וְדָבָה רָעָה וּרְכִילוֹת וְנֵאוֹת וּמְבוֹכָה: פִּן־יִשְׁפִּילֵנִי
 אֱלֹהֵי אֲצִלְכֶם בְּשׁוּבִי לָבוֹא וְאֲתֹאבֵל עַל־רַבִּים אֲשֶׁר־
 חָטְאוּ כָּבֵד וְלֹא שָׁבוּ מִדְּהַטְמָאָה וּמִן־הַזִּנּוּת וּמִן־הַזִּמְזוּמָה
 אֲשֶׁר עָשׂוּ:

13 שְׁלִישִׁית עֵתָה אָבוֹא אֵלֵיכֶם עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ יג
 2 שְׁלֹשָׁה יָקוּם כָּל־דְּבָר: כָּבֵד הַגִּדְתִּי בְּהִיוֹתִי אֲצִלְכֶם פַּעַם
 הַשְּׁנִית וְעֵתָה אוֹסִיף לְהַגִּיד וּלְכַתֵּב בְּרִחְקֵי מָפָס לְאַתֶּם
 שֶׁכָּבֵד חָטְאוּ וְלִכְלֵל הַנְּשֹׂאָרִים כִּי לֹא אוֹסִיף לְחוּם בְּשׁוּבִי
 3 אֵלֵיכֶם: יַעַן אֲשֶׁר בִּקְשַׁתֶּם לְבַחֵן אֶת־הַמִּשִּׁיחַ הַמְדַבֵּר
 4 בִּי וְהוּא אֵינְנִי חָלַשׁ לָכֶם כִּי אִם־נִבּוֹר בְּתוֹכְכֶם: כִּי
 אִם־גַּם־נִצְלַב בְּחִלְשָׁה אָכֵן חַי הוּא בְּנִבְוֵרַת אֱלֹהִים
 וְאִם גַּם־חִלְשִׁים בּוֹ אֲנַחְנוּ אָכֵן נִהְיָה עִמּוֹ בְּנִבְוֵרַת אֱלֹהִים
 5 לְנִגְדְכֶם: נְסוּ־נָא אֲתֶכֶם אִם־בְּאֲמוּנָה אַתֶּם עֹמְדִים
 הַבָּחֵנוּ אוֹ הַאֵינְכֶם יֹדְעִים עִצְמְכֶם שִׁישׁוּעַ הַמִּשִּׁיחַ
 6 בְּקִרְבְּכֶם אִם־לֹא נִמְאָסִים אַתֶּם: אֲבָל אִקְוֶה שֶׁתִּדְעוּ
 7 כִּי אֲנַחְנוּ לֹא נִמְאָסִים: וְאֲנִי מִתְחַנֵּן אֶל־הָאֱלֹהִים
 שֶׁלֹּא־תַעֲשׂוּ כָל־רָע לֹא לְמַעַנְנוּ שֶׁנִּרְאָה נִאֲמָנִים כִּי אִם־
 לְמַעַנְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ אַתֶּם אֶת־הַטוֹב וְאֲנַחְנוּ נִהְיָה בְּנִמְאָסִים:
 8 כִּי אִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר לְנִגְדַת הָאֱמֶת כִּי אִם־
 9 בְּעַד הָאֱמֶת: כִּי נִשְׂמַח אִם־חִלְשִׁים אֲנַחְנוּ וְאַתֶּם
 גְּבוּרִים וְעַל־זֹאת גַּם־מִתְפַּלְלִים אֲנַחְנוּ עַל־אֲשֶׁר תִּכְוֶנְנוּ:
 10 וּבְעֵבֹד וְאֵת כְּתִבְתִּי אֶת־אֱלֹהֵי בְּעוֹדֵנִי רְחוּק לְמַעַן

אשר אהיה אצלכם ולא אצטרך לדבר אתכם משפטים
 לפי השלטון אשר נתן לי הארון לבנות ולא להרוס:

- 11 סוף דבר את שמחו והתפוננו התנחמו ויהי
 לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה והשלום
 יהו עמכם: שאלו לשלום איש את-רעהו בנשיקה
 12 הקדושה הקדושים פלם שאלים לשלומכם: הסד
 13 הארון ישוע המשיח ואהבת האלהים והקרבת רוח
 הקדוש עם-כלכם אמן: